

80 n

5n

БЛАГОНРАВИЕ.

ЧЯСТЬ ПЪРВА.

Съ кой начинъ трѣба да си държимъ тѣлото.

I.

Точността, съ която човѣкъ пази естественно-
то положеніе и редовното мърданіе на тѣлеснитѣ си
части, съставя благонравието.

Дѣцата, които често подпадатъ въ пороцитетъ на
злонравието, сѫ длѣжни най напрѣдъ да отбѣгватъ
смѣшино-то свиваніе, което уприличава тѣлото на не до-
брѣ распоредена машина. Небрежливото ходеніе е ли-
ченъ знакъ на мързелътъ.

Трѣба дѣцата съ голѣмо вниманіе да ся вардѣжтъ
да не клатиже непрѣстано и безъ никаква причина
тѣлеснитѣ си части, нито да искривяватъ тѣлото си
прѣди да начиже да говориже.

Онія, които обычай да сѫ въздигатъ и гордели-
вятъ, не сѫ достойни за похвала; тѣ съблазняватъ други-
тѣ, понеже гордостта е нетърпимъ порокъ у чено-
вѣка, а най повече у християнина. Высоката мысъль,
която сѣкой човѣкъ има за зачалото си и за бѫд-
ността си, е доволна да му даде оная важность, що
вдѣхнува почетъ. Трѣба тая высока мысъль да ся упра-
влява отъ благонравието, да ся съдружава съ ириично